

[Peter Nielsen.]

men at der virkelig kan forhandles, og at det kommende udvalg og indenrigsministeren vil være modtagelige for saglige argumenter — de skal nok komme.

Jeg er klar over, at der skal nye kommunale enheder til. De administrative byrder, der pålægges en kommune, og det arbejde, den har med at tyde ministerielle bekendtgørelser, må betyde, at man i enhver kommune må have et ordentligt administrativt apparat, som en meget lille kommune ikke kan skabe. Men nu er man ved at havne i den modsatte grøft, når man vil lave disse mastodontkommuner. Der er almindelig enighed om, at vi her i landet skal decentralisere og bekæmpe bureaukratiet og embedsmandsvældet. Lovforslaget her går den modsatte vej.

Jeg skal ikke blande mig i odenseanske og århusianske forhold, som jeg har meget lidt kendskab til, men blot sige nogle ord om lovforslagets § 3, der altså vil udslette en hel købstad. Er alt dette ikke noget, der er lavet ved hjælp af lineal og passer og kugleramme ved et københavnsk embedsmandsskrivebord, måske lidt inspireret af lokale embedsmænd? Lovforslagets § 3 giver absolut ikke bedre betingelser for de områder, det drejer sig om. Det er blot udtryk for simpel magtbrynde.

Vi har i dette § 3-område det bedste samarbejde kommunerne imellem, og en tvangssammenlægning vil ikke skabe bedre forhold, med undtagelse af, at én eller flere embedsmænd måske kan få en højere charge. I udvalget skal de fornødne beviser nok blive givet herfor.

I lovforslagets bemærkninger er der givet en vis forklaring eller undskyldning for forslaget. Det er alt sammen rent subjektive betragtninger, der er skrevet med en farveblyant. Kommissionen, der har haft mulighed for at sætte sig ind i forholdene i Nørresundby-Ålborg området, er da også mest stemt for, at vi nordenfjords får lov til at danne en selvstændig kommune, så hvorfor

dette diktat, der strider mod 37.000 menneskers interesser?

Det er ikke blot en kommunalbestyrelse, der kan være bange for den udslettelse, der her er tale om. Fællesorganisationen i Nørresundby, der tæller 4.000 medlemmer, går imod denne mastodontkommune. 321 af byens selvstændige erhvervsdrivende har kraftigt opfordret til at arbejde for at undgå Nørresundbys indlemmelse i Ålborg. Alle 400 arbejdere og funktionærer ved vor største virksomhed, Dansk Svovlsyre- og Superphosphat-Fabrik A/S, har udtalt sig på samme vis, og der kan nævnes mange andre eksempler.

Der er altså en bestemt folkevilje nordenfjords for at bevare den kommunale selvstændighed. Vil man så med et magtbud sidde en sådan vilje overhørig, der ikke er partipolitisk præget, men over alle skel samler hele denne bys befolkning? Nørresundby er ikke en soveby til Ålborg. Vi har vor egen handelsstand, industri og håndværk. Det er et selvstændigt bysamfund, og jeg vil gerne hermed invitere indenrigsministeren og det kommende udvalg derop, så de ved selvsyn kan forsikre sig om, at der er tale om to adskilte, selvstændige bysamfund, men i nøje og godt samarbejde. Hvis man vil komme og se virkelig fordomsfrit på forholdene, mon vi så ikke kan forhandle og få noget mere fornuftigt ud af dette?

Tiden tillader mig ikke længere argumentation — den skal nok komme senere — men der skal blive sørget for, at folketinget har de fornødne oplysninger, inden forhåbentlig det enkelte medlem selvstændigt og i overensstemmelse med grundlovens paragraf og ånd skal tage stilling til dette lovforslag.

Søren Jensen: I og omkring de 3 store byer Odense, Århus og Ålborg har vi med spænding ventet på indenrigsministerens lovforslag vedrørende kommuneinddelingen i de forskellige områder, og man har vist lov at sige, at lovforslaget stort set blev, som de 3 købstæders byråd havde ønsket,